



**KRAJSKÁ HYGIENICKÁ STANICE
KRAJE VYSOČINA SE SÍDLEM V JIHLAVĚ**

V Jihlavě dne 30. října 2024

Č.j.: KHSV/27441/2024/JI/OS/Sek
Sp. značka: S-KHSV/27441/2024
Počet listů/příloh: 2/0

R O Z H O D N U T Í

Krajská hygienická stanice kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodla ve věci žádosti právnické osoby, podané dne 15. 10. 2024, podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“),

takto:

Žádost právnické osoby podaná dne 15. 10. 2024, o poskytnutí informace o „sdělení termínu měření hluku dle podnětu výše, tak, abychom byli o budoucím měření za plného zkušebního provozu zavedení recyklovaného dřeva do výroby OSB informováni ještě PŘED samotným zahájením měření“ se na základě § 15 odst. 1 a § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, odmítá, neboť povinnost poskytovat informace se netýká vytváření nových informací.

Odůvodnění:

Dne 15. 10. 2024 byla Krajské hygienické stanici kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě (dále jen „KHS kraje Vysočina“ nebo „povinný subjekt“) doručena žádost právnické osoby (dále též jen „žadatel“), podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Žadatel ve své žádosti o poskytnutí informací žádá o „včasné sdělení termínu měření hluku dle podnětu výše, tak, abychom byli o budoucím měření za plného zkušebního provozu zavedení recyklovaného dřeva do výroby OSB informováni ještě PŘED samotným zahájením měření“. Součástí podání žadatele byl i podnět k provedení měření hluku akreditovanou laboratoří během plně spuštěného zkušebního provozu společnosti KRONOSPAN OSB, spol. s r.o., IČO 269 36 364, se sídlem Na Hranici 2361/6, 586 01 Jihlava (dále jen „KRONOSPAN OSB“). Odpověď na podnět obdrží žadatel samostatně.

KHS kraje Vysočina žádost posoudila a dospěla k závěru, že žádosti není možné vyhovět, a je nutné ji odmítnout. KHS kraje Vysočina přitom vycházela z následující právní úpravy:

Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud povinný subjekt žádosti nevyhoví, vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti.

Podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména

obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je úzce spjato s definicí informace v § 3 odst. 3 téhož zákona, tj. že jde o obsah již zaznamenaný na nějakém nosiči neboli s principem, že povinnost poskytovat informace míří do minulosti, tj. vůči skutečnostem, které již nastaly a trvají (nebo podle názoru žadatele nastat měly či mohly). Informační povinnost nastává pouze v případě informací reálně existujících. Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť se vztahuje pouze na takovou informaci, která skutečně existuje, je zaznamenaná a je v dispozici povinného subjektu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 251/2016–26).

K ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 5. 2024, č.j. 1 As 74/2023–97, uvedl: „*Lze shrnout, že všechny tři okruhy situací upravené v § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím v sobě zahrnují požadavek na vytvoření nové informace. Ve všech těchto případech tedy nastává specifická situace, v níž žadatel požaduje určitou informaci, která se sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu, avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje, resp. neexistuje v žadatelem poptávaném stavu, a žadatel se výslovně nebo implicitně domáhá jejího vytvoření (pokud by z obsahu žádosti vyplývalo, že informace v době podání žádosti měla dle mínění žadatele existovat, např. názor již měl být v minulosti utvořen a zaznamenan, pak žádost nebude možné podřadit pod § 2 odst. 4.)*“.

KHS kraje Vysočina také odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č.j. 1 As 107/2011–70 (publikován pod č. 2493/2012 ve Sbírce NSS), dle kterého: „*Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací (§ 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím). Toto ustanovení bylo do uvedeného zákona včleněno zákonem č. 61/2006 Sb. V důvodové zprávě k této novele se uvádí: „Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.). Naopak, pokud již povinný subjekt určitý dokument vypracoval a má tedy informace k dispozici, je povinen ji poskytnout. Podobně nebrání toto ustanovení vyhovět žádostem o výtahy z databázi či části dokumentů*“.

KHS kraje Vysočina posoudila předmětnou žádost a dospěla k závěru, že žadatel žádá o vytvoření nové informace („*termín měření hluku ze společnosti KRONOSPAN OSB v souvislosti se zavedením recyklovaného dřeva do výroby OSB*“), nikoli o existující informaci ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Uvedená skutečnost je podpořena i tím, že žadatel spolu s předmětnou žádostí podal též podnět k provedení měření hluku akreditovanou laboratoří během plně spuštěného zkušebního provozu společnosti KRONOSPAN OSB, požaduje tedy provedení měření hluku a po stanovení jeho termínu tento sdělit žadateli. Je tak zcela evidentní, že požaduje vytvoření nové informace. Povinný subjekt je však povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet.

Vzhledem k tomu, že obsahem podané žádosti o poskytnutí informace je žádost o vytvoření nové informace, musí KHS kraje Vysočina žádost s odkazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítnout.

KHS kraje Vysočina dospěla k závěru, že požadovanou informaci nelze v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnout a rozhodla o odmítnutí předmětné žádosti o poskytnutí informací tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze dle ustanovení § 81 a § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolat do 15 dnů od dne jeho doručení k Ministerstvu zdravotnictví ČR podáním učiněným u KHS kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě.

Mgr. Rudolf Sekava
odborný rada
oddělení správního

podepsáno elektronicky

Rozdělovník

Obdrží: